

Jurisprudentie

Zaak C-410/13

**„Baltlanta” UAB
tegen
Lietuvos valstybė**

(verzoek van de Vilniaus apygardos administracinis teismas om een prejudiciële beslissing)

„Prejudiciële verwijzing — Structuurfondsen — Economische, sociale en territoriale samenhang — Verordening (EG) nr. 1260/1999 — Artikel 38 — Verordening (EG) nr. 2792/1999 — Artikel 19 — Visserij — Rechtsgeding op nationaal niveau — Verplichting voor de lidstaat om alle maatregelen te nemen die nodig zijn om na afloop van het rechtsgeding het besluit tot bijstandsverlening correct uit te voeren”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 3 september 2014

1. *Economische, sociale en territoriale samenhang — Structurele bijstandsverlening — Financiering door de Unie — Verordening nr. 1260/1999 — Verplichting van de lidstaten om onregelmatigheden te voorkomen, op te sporen en te herstellen — Begrip onregelmatigheid — Verplichting om de Commissie in kennis te stellen van de vastgestelde onregelmatigheden*

(Verordening nr. 1260/1999 van de Raad, art. 38, lid 1, sub e)

2. *Visserij — Gemeenschappelijk structuurbeleid — Financiële bijstand van de Unie — Aanmelding van de steunregelingen — Draagwijdte — Verplichting om een steunregeling in te voeren die tot doel heeft een project te financieren dat ten onrechte geen financiële bijstand heeft kunnen ontvangen — Uitgesloten*

(Verordening nr. 2792/1999 van de Raad, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2369/2002, art. 19)

3. *Handelingen van de instellingen — Richtsnoeren voor de afsluiting van bijstandspakketten uit de Structuurfondsen — Dwingende werking — Geen — Inaanmerkingneming door de nationale rechter — Verplichting — Omvang*

(Verordening nr. 1260/1999 van de Raad)

4. *Visserij — Gemeenschappelijk structuurbeleid — Financiële bijstand van de Unie — Controle — Verplichtingen van de autoriteiten van de lidstaten*

(Verordeningen van de Raad nrs. 1260/1999, art. 38, lid 1, sub e, en 2792/1999, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2369/2002, art. 19)

1. Het begrip „onregelmatigheid” uit artikel 38, lid 1, sub e, van verordening nr. 1260/1999 houdende algemene bepalingen inzake de Structuurfondsen moet aldus worden uitgelegd dat het betrekking heeft op elke schending van Unierecht die voortvloeit uit een handeling die of een nalaten dat de algemene

begroting van de Unie kan benadelen. Gelet op deze definitie van het begrip „onregelmatigheid” moet deze bepaling aldus worden uitgelegd dat zij de lidstaten ertoe verplicht om schendingen van Unierecht die voortvloeien uit een optreden of een nalaten dat de algemene begroting van de Unie kan benadelen te voorkomen, op te sporen en te herstellen, om de Commissie in kennis te stellen van dergelijke onregelmatigheden en om haar op de hoogte te houden van het verloop van de administratieve en gerechtelijke procedures in verband met die onregelmatigheden.

(cf. punten 49, 50)

2. Artikel 19 van verordening nr. 2792/1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2369/2002, verplicht een lidstaat er niet toe een steunregeling in te voeren die tot doel heeft een project te financieren dat ten onrechte geen financiële bijstand heeft kunnen ontvangen.

(cf. punt 63)

3. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punten 64, 65)

4. Artikel 38, lid 1, sub e, van verordening nr. 1260/1999 houdende algemene bepalingen inzake Structuurfondsen, artikel 19 van verordening nr. 2792/1999 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen en voorwaarden voor de structurele acties van de Gemeenschap in de visserijsector, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2369/2002, en de afdelingen 6 en 7 van de richtsnoeren voor de afsluiting van bijstandspakketten (2000-2006) uit de Structuurfondsen, die door de Commissie bij besluit COM (2006) 3424 zijn vastgesteld, moeten aldus worden uitgelegd dat zij de betrokken overheidsinstanties er niet toe verplichten om aan de Commissie mee te delen dat een rechtsgeding aanhangig is in verband met een administratief besluit over de subsidiabiliteit van een project waarvoor financiële bijstand is aangevraagd, noch om de maatregelen te nemen die nodig zijn om de voor die bijstand bedoelde middelen, waarvan de toekenning in het geding is, te reserveren tot de kwestie van die toekenning definitief is beslecht. Deze voorschriften van het Unierecht doen echter niet af aan de mogelijkheid om tegen de overheid een aansprakelijkheidsvordering in te stellen op grond van schending van het nationale recht.

(cf. punten 69, 70 en dictum)